ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 Ὀκτωβρίου 1921

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — Ἔτος ΣΤ΄. Ἀριθμὸς 1533

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α΄

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΣΒΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ. 30	Ἐτησία Δρ. 35	Ἐτησία Δρ. 50
Ἑξάμηνος » 18	Ἑξάμηνος » 21	Ἑξάμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Η ΓΑΛΛΟΚΕΜΑΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΑΓΓΛΙΑ

(Ἄρθρον τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου»)

Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Ἡμ. Τηλεγράφου» ἀναφορικῶς πρὸς τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν τηρεῖ ἡ Ἀγγλία ἀπέναντι τῶν τελευταίων διαβημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, λέγει εἰς τὸ φύλλον τῆς 29ης 8βρίου (ν.ἡ.), ἂν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ αὐτὴ ὡς δεῖγμα διπλωματικῆς ἠθικῆς καὶ συμμαχικῆς ἀλληλεγγύης ὅσαν ἀφορᾷ τὴν Συνεννόησιν, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου συγκρινομένη μὲ τὰς ἐνεργείας μερικῶν δυνάμεων, ὅπως συνεννοηθῶσιν ἀπ' εὐθείας, ἀνεξαρτήτως τῶν συμμάχων των, μετὰ τῆς Ἀγκύρας, δύναται λογικῶς νὰ χαρακτηρισθῇ, καὶ πέραν τοῦ δέοντος εἰλικρινὴς καὶ ἀλτρουϊστική, ὅπως δὲ καὶ δονκιχωτικῶς ἀφελής. Οὐδὲν φυσικώτερον καὶ νομιμώτερον φαίνεται, τὸ νὰ προβῇ κανεὶς εἰς ἀνεξαρτήτους συνεννοήσεις μὲ ἕνα του σύμμαχον παρὰ μὲ ἕνα ἐχθρόν, δεδομένου ὅτι ἡ Τουρκία θεωρεῖται σήμερον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ὡς δύναμις ἐχθρὰ καὶ τὰς πρὸς τοὺς Συμμάχους σχέσεις της διέπει μία σύμβασις ἀνακωχῆς καὶ ὄχι μία συνθήκη εἰρήνης.

Ἡ Βρεττανικὴ κυβέρνησις γενναιοφρόνως σκεπτομένη καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰ στρατιωτικὰ καὶ οἰκονομικὰ βάρη τῆς Γαλλίας ἐν Κιλικίᾳ, συγκατετέθη εἰς τὰς ἀνεξαρτήτους διαπραγματεύσεις τῆς τελευταίας ταύτης δυνάμεως πρὸς τὴν Ἄγκυραν ἐντὸς ὁρίων τινῶν σαφῶς καθωρισμένων. Τούτων τηρουμένων, ὅπως ἄλλως τε εἶχεν ὑποσχεθῆ ὁ κ. Μπριάν, δὲν θ' ἀντιτείνῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦ κ. Φραγκλίνου Μπουγιόν, ὁ ὁποῖος διεξήγαγε τὰς ἐν λόγῳ διαπραγματεύσεις.

Ἐπιτρέπεται μ' ὅλα ταῦτα εἰς ἕνα ἀπρόσωπον κριτικὸν νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ Γαλλοκεμαλικὴ σύμβασις, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἔχει ὑπερβῆ τὰ εἰρημένα ὅρια εἰς τὸ κύριον ἢ γνωστὸν αὐτῆς κείμενον εἴτε εἰς τὰ παραρτήματα της καὶ εἰς τὰς ἀποκρύφους διατάξεις της, ἀποκτᾷ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν γεγονὸς πολιτικὸν ὑψίστης καὶ βαθυτάτης σημασίας.

Τῷ ὄντι ἡ σύμβασις αὕτη χαιρετίζεται ἐν Γαλλίᾳ ὅπως καὶ ἐν Τουρκίᾳ, ὡς συνθήκη εἰρήνης, συνθήκη εἰς τὴν ὁποίαν κανεὶς ἐκ τῶν ἄλλων ἀντιπάλων τῆς Τουρκίας δὲν ἔλαβε μέρος. Τὸ κατόρθωμα τῆς Γαλλίας ὑπῆρξε τὰ ἐκλέξῃ ἀπὸ τὴν συνθήκην τῶν Σεβρῶν καὶ ἀπὸ τὸ παράρτημά της, τὰ ὁποῖα γενικῶς ἀποστέργει ἢ τοὐλάχιστον ἀρνεῖται νὰ ἐπικυρώσῃ, τοὺς ὅρους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν ὠφελοῦν πολιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς. Ἐπομένως, ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἄγκυρα θὰ τηρήσῃ τὸν λόγον της καλύτερον ἀπὸ τοὺς «παλαιοὺς Τούρκους Τζελεπῆδες» τοῦ Χαμιτικοῦ καθεστῶτος, ἡ Γαλλία προέβη μὲ τὴν Κεμαλικὴν Τουρκίαν εἰς μίαν συμφωνίαν, ἡ ὁποία ἀπέναντι μερικῶν ἐκ μέρους της παραχωρήσεων, θὰ τῇ ἐπιτρέψῃ νὰ καρπωθῇ πρώτη τὰς ὑπὸ τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν προβλεπομένας ὠφελείας. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὅμως τὴν ἐπικαρπίαν αὐτὴν ὀφείλει νὰ ἀποσύρῃ ἕνα ἀρκετὰ δυνατὸν στρατὸν ἀπὸ τὴν Κιλικίαν, ἐλαττοῦσα τοιουτοτρόπως τὰ μέσα τῶν ἄλλων Συμμάχων, ὅπως ἐπιτύχωσι καὶ ἐκεῖνοι τὰ ἰδικά των δικαιώματα καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἄλλων γενικωτέρων ὅρων τῆς Συνθήκης. Ἂν οἱ Σύμμαχοι ἀναγκασθοῦν νὰ προστρέξωσιν ἀργότερον εἰς τὴν βίαν ἐναντίον τοῦ Κεμάλ, ἡ Γαλλία δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει ὅτι χάνει ὅλας τὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας τῇ προσεπόρισεν ἡ ἀποστολὴ τοῦ κ. Φραγκλίνου Μπουγιόν.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ σπουδὴ τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν ἡ Γαλλία εἰς τὸ νὰ προβάλῃ ἀντιρρήσεις ὅταν ὁ στρατηγὸς Χάρριγκτων ἐφυλάκισεν ἐσχάτως μερικοὺς Κεμαλικοὺς συνωμότας εἰς τὴν Κ)πολιν, προήρχετο κὲ τῆς ἀνησυχίας της μήπως τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐπηρεάσῃ τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῶν πρὸς τὸν Κεμὰλ διαπραγματεύσεών της.

Εἶναι ἐπίσης φανερὸν ὅτι αἱ παράδοξοι καὶ μεμονωμέναι ἐπιφυλάξεις εἰς τὰς ὁποίας ὁ κ. Μπουρζουὰ προέβη ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ἔλαβεν αὕτη διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἀρμενίας ἐνεπνεύσθησαν ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μὴ προσβληθῇ ἡ Τουρκικὴ φιλοτιμία εἰς τὸ λεπτὸν τοῦτο σημεῖον.

ΤΩ ΟΝΤΙ Η ΓΑΛΛΙΑ ΕΘΕΣΕΝ ΕΑΥΤΗΝ ΕΙΣ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΘΕΣΙΝ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΗ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΘΕΩΡΗΤΑΙ ΠΛΕΟΝ ΩΣ ΣΥΜΜΑΧΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΕΙΣ Ο,ΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Αὐτὸ δὲν εἶνε μομφὴ — ἀφοῦ ἡ Ἀγγλία συγκατετέθη εἰς τὸ νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ Γαλλία τοιαύτην κατεύθυνσιν — ἀλλ' ἁπλῆ ἐξακρίβωσις γεγονότος. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον νομίζομεν ὅτι ὀφείλομεν σήμερον νὰ πράξωμεν, ἀφοῦ καὶ ἡ Ἰταλία ἐπεχείρησε πέρυσιν κατὰ τὴν ἄνοιξιν νὰ ἐπιτύχῃ μὲ τὴν ἄτεχνον συμφωνίαν της μὲ τὸν Μπεκὴρ Σαμῆ, ὅ,τι ἐπέτυχεν ἐφέτος ἡ Γαλλία, εἶνε νὰ σκεφθῶμεν διατί ἡ Μ. Βρεττανία δὲν θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσεις ἀνεξαρτήτως τῆς γνώμης τῶν ἄλλων Συμμάχων της προκειμένου περὶ τῶν ἰδίων αὐτῆς ζωτικῶν συμφερόντων.

Τὰ συμφέροντα ταῦτα καὶ οἱ σκοποὶ τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει εἶνε κυρίως δύο: Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ ΚΑΙ Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΖΥΓΟΝ.

Ἡ ἐλευθερία τῶν Στενῶν, συμφώνως πρὸς τὰς νέας ἀπαιτήσεις τῆς στρατιωτικῆς τέχνης, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ μὲ τὸν ἰσχυρότερον στόλον ἀκόμη χωρὶς τὴν συνδρομὴν κατὰ ξηρὰν στρατοῦ εἰς τὰς δύο παραλίας τῶν Στενῶν· στρατοῦ τὸν ὁποῖον ἡ Ἀγγλία δὲν ἦτο διατεθειμένη νὰ προμηθεύσῃ ὁλόκληρον μόνη της καὶ τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς παρέσχεν τῇ αἰτήσει τῶν Συμμάχων καὶ κατόπιν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας.

Τὰ Ἑλληνικὰ καὶ τὰ Ἀγγλικὰ (καὶ τὰ Ρουμουνικὰ) συμφέροντα συναντῶνται πληρέστατα εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον. Ἐπομένως διατί τὸ Λονδῖνον καὶ αἱ Ἀθῆναι θὰ εἶχον, διὰ νὰ συνεννοηθῶσιν ἀπ' εὐθείας περὶ τῶν κοινῶν αὐτῶν συμφερόντων, ὀλιγώτερα δικαιώματα ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ τὴν Ἄγκυραν.

Ἐπίσης ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῶν Ἀρμενίων ἰδίως εἶνε ἓν ἀπὸ τὰ κεφαλαιώδη καὶ τὰ εὐγενέστερα σημεῖα τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν τίποτε νὰ κατορθωθῇ χωρὶς τὴν σύμπραξιν τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὸ 7ον καὶ 8ον ἄρθρον τοῦ τριμεροῦς τμήματος τῆς Συνθήκης ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία εἶχον ἀναλάβει, ἀπέναντι τῶν οἰκονομικῶν ὠφελειῶν αἱ ὁποῖαι παρείχοντο εἰς αὐτάς, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἀποσύρουν τὰ στρατεύματά των, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξησφαλίζοντο αἱ Χριστιανικαὶ μειονότητες. Καὶ ὅμως ἡ Ἰταλία ἀπέσυρε πρό τινων μηνῶν τὰ στρατεύματά της ἀπὸ τὴν ζώνην, ἡ ὁποία τῇ εἶχεν ἐπιδικασθῆ, ἡ δὲ Γαλλία τὰ ἀποσύρει τώρα ἀπὸ τὴν Κιλικίαν ἔναντι ὑποσχέσεως ἐκ μέρους τῆς Ἀγκύρας ὅτι θὰ δεχθῇ αὕτη νὰ ὑπογράψῃ σύμβασιν διὰ τὰς μειονότητας ὁμοίαν μὲ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει ἐδέχθη ἡ Πολωνία. Φαίνεται ὅτι ἡ Γαλλία θεωρεῖ τὴν Ἄγκυραν ὡς εὑρισκομένην εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον πολιτισμοῦ μὲ τὴν Βαρσοβίαν, ἀφοῦ δὲν ζητεῖ ἄλλο ἀπὸ τὸν Κεμὰλ παρὰ διαβεβαιώσεις εἰς τὸ χαρτί!!

Συμπεραίνων, λέγω, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν τὸ νὰ θεωροῦν ὡς μὴ ὑφισταμένην τὴν Συνθήκην τῶν Σεβρῶν καὶ τὸ νὰ ζητοῦν μ' ὅλα ταῦτα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν παραρτήμασιν ὅρων της, οἱ ὁποῖοι τότε μόνον γίνονται ἔγκυροι ὅταν, τὸ κυρίως κείμενον τῆς Συνθήκης ἔχει ἤδη ἐπικυρωθῇ, εἶναι κάπως παράδοξον.

Ἡ Ἰταλία, παραδείγματος χάριν, ζητεῖ τὴν οἰκονομικὴν ζώνην, ἡ ὁποία τῇ ἐπεδικάσθη διὰ τῆς ἐν παραρτήματι Τριμεροῦς συμφωνίας· δὲν φαίνεται ὅμως διατεθειμένη νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑπὸ τοῦ ἰδίου παραρτήματος προβλεπομένας ὑποχρεώσεις της, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκχώρησιν τῆς Δωδεκανήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Νομίζομεν, ὅτι εἶνε πλέον καιρὸς τοιαῦτα ἔγγραφα ἐπίσημα νὰ ἐφαρμόζωνται συμφώνως μὲ τὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι τὰ ἐνέπνευσαν καὶ μὲ ἀπόλυτον ἰσότητα. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ δι' ὅλους εἷς καὶ αὐτὸς κανών.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ο ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Ὁ πολιτισμὸς τῆς πρώτης ἀρχαιότητος, ὅπως τὸ ἀπεδείξαμεν ἀνωτέρω, εἰς Αἴγυπτον, Κρήτην, ἀρχαίαν Ἑλλάδα, Ἰμπερίαν καὶ εἰς τὰς ἀπεράντους στέππας τοῦ Τουρκεστάν, εἶνε καθαρῶς φεμινιστικός. Ἔπειτα τὸν ὑπεσκέλισεν ὁ πολιτισμὸς τῶν Σημιτῶν καὶ τῶν βορείων λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἔφεραν μεθ' ἑαυτῶν τὴν «πατριαρχείαν» (patriarcat) καὶ μετὰ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν δογμάτων των, τὸ ὑποδεέστερον τῆς γυναικός.

Ἡ Αἰγυπτία τῆς ἐποχῆς τοῦ Ραμσῆ, ἴση μὲ τὸν ἄνδρα εἰς τὴν οἰκογενειακὴν τέχνην, δὲν εἶναι ὅπως ἡ σύγχρονος τῶν Πυραμίδων, στρατηγὸς καὶ διοικητής. Εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Πτολεμαίων εἶναι, ὅπως καὶ ἡ Ἑλληνίς, ἐντελῶς ὑποτεταγμένη εἰς τὸν σύζυγόν της. Ἡ ἰδία ἐξέλιξις γίνεται εἰς Χαλδαίαν καὶ εἰς Ἀσσυρίαν, ὅπου ἡ ἐλευθερία τῶν γυναικῶν περιορίζεται ὁλονέν, ὅσον προχωροῦμεν πρὸς τὴν κλασσικὴν ἐποχήν. Ἡ ἰδία δὲ διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τῆς Κρητὸς ὑπηκόου τοῦ Μίνωος καὶ τῆς ἡρωίδος τοῦ Ὁμήρου, τῆς ἀρχαίας Ἑλληνίδος καὶ τῆς Ρωμαίας δεσποίνης τῶν ἀρχαίων ἐποχῶν. Ἡ Σημιτικὴ ἐπιρροὴ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ τῶν Βορείων λαῶν ἔφερε τὴν μεταρρύθμισιν αὐτήν. Μία νέα ἐπανάστασις ὑλική τε καὶ ἠθικὴ στερεῖ ἐντελῶς τὴν γυναῖκα διὰ δευτέραν φορὰν ὅλων της τῶν δικαιωμάτων καὶ τὴν ἐπαναφέρει εἰς τὴν ἀρχαίαν δουλείαν. Ἡ ὑλικὴ ἐπανάστασις εἶναι ἡ καταστροφὴ ὑπὸ τῶν κυμάτων τῶν Βορείων ὀρδῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας καταρρέει καὶ καταποντίζεται ὁ ἀρχαῖος κόσμος· ἡ ἠθικὴ ἐπανάστασις εἶναι ἡ ἐπικράτησις τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἀφ' ἑνὸς ἡ στρατιωτικὴ βαρβαρότης τῶν λαῶν τῆς Δύσεως, ἀφ' ἑτέρου οἱ πρῶτοι θρησκευτικοὶ νομοθέται: Μωϋσῆς, Μανοῦ, Κομφούκιος, στεροῦν τὴν γυναῖκα ὅλων της τῶν δικαιωμάτων. Ἐπὶ αἰῶνας ἡ γυναῖκα χάνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ἐλευθερίαν της, τὴν ὁποίαν μετὰ κόπου ἀνέκτησεν.

Ὁ Χριστιανισμὸς διέκειτο ἆρα γε εὐμενῶς πρὸς τὴν γυναῖκα; Ἡ θαυμασία διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ὅλοι γνωρίζομεν, περιλαμβάνει τὴν χειραφέτησιν τῆς γυναικός, τὴν προστασίαν ὅλων τῶν ἀδυνάτων καὶ δυστυχῶν, τῶν καταπιεζομένων ὑφ' οἱασδήποτε τυραννίας. . . . Δὲν θέλομεν νὰ περιαυτολογήσωμεν καὶ νὰ ἀναφέρωμεν λεπτομερείας, διότι τὰ διδάγματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι γνωστὰ τοῖς πᾶσι. Οὔτε ὁ πλούσιος εἶναι ἀνώτερος τοῦ πτωχοῦ, οὔτε ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικός· ὅλους τοὺς περιβάλλει διὰ τῆς αὐτῆς ἀγάπης, καὶ τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως θὰ πεταλώσῃ(?) πλησίον τοῦ θρόνου του ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐστερήθησαν τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν. Οἱ πρῶτοι θὰ εἶναι ὕστατοι καὶ οἱ ὕστατοι πρῶτοι.

Ὁ φεμινισμὸς περιλαμβάνεται εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ἂν καὶ δὲν τὸν ἀναλύει ποτέ, οὔτε τὸν καθορίζει. Ὁ Χριστὸς ἐν τῇ ἀπεριορίστῳ καλοσύνῃ του, μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ καταβάλῃ τὸν δεσποτικὸν φαρισαϊσμόν, ἦτο ἀναντιρρήτως ὑπὲρ τῆς γυναικείας χειραφετήσεως, ἐν μέτρῳ βεβαίως. Μόλις ὅμως ὁ Χριστιανισμὸς παύει νὰ εἶναι ὅμιλος ἐκλεκτός, ὁ ὁποῖος ἦτο συνηθροισμένος περὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ γίνεται Ἐκκλησία μὲ τὰ δόγματα καὶ τοὺς νόμους της, ὑπερισχύει τὸ Ἰουδαϊκὸν πνεῦμα. Τοῦτο εἶναι ἐντελῶς δυσμενὲς πρὸς τὰς γυναῖκας. Ἡ Εὔα κατέστρεψε τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὑπεχρέωσε νὰ κερδίζῃ τὸν «ἐπιούσιον ἄρτον μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου του». Ποῦ νὰ εὕρῃ τις — λέγει ὁ Σολομὼν — γυναῖκα ἡ ὁποία νὰ μὴ εἶναι ἀσταθὴς καὶ ἄπιστος; Κακή, δούλη τῶν παθῶν της, ἄνευ χαρακτῆρος· ἡ εὐγενεῖς ψυχῆς, ἕνα προορισμὸν ἔχει τοῦ νὰ πολλαπλασιάζῃ τὸν περιούσιον λαόν, καὶ νὰ ἔχῃ τυφλὴν ὑποταγὴν εἰς τὸν ἄνδρα. Κανεὶς πολιτισμός, κανὲν κοινωνικὸν σύστημα δὲν ἐξηυτέλισε τόσον πολὺ τὴν γυναῖκα ὅσον οἱ σκληροὶ νόμοι τοῦ Μωϋσέως. Ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πνεύματος ἐμπνεόμενοι οἱ λαοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἠλλοίωσαν τὰ θεῖα καὶ θαυμάσια διδάγματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὰ τοὺς Πατέρας τῆς ἐκκλησίας, ἡ γυναῖκα μένει ὡς δούλη τοῦ ἀνδρός, καὶ τίποτε δὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὰς ἰδέας αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι ἐστηρίζοντο ἐπὶ Ἰουδαϊκῶν βάσεων. Ἐὰν ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, δὲν ἔκαμε τοῦτο διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὸ Προπατορικὸν ἁμάρτημα; Ἡ γυναῖκα λοιπὸν φέρει ὅλην τὴν εὐθύνην τῆς μεγάλης αὐτῆς θυσίας· πῶς θὰ δυνηθῇ νὰ ἀποπλύνῃ τὸ ἔγκλημα αὐτὸ καὶ νὰ ἐξαγνισθῇ; Τὸ ἁμάρτημα τῆς Εὔας καταδικάζει τὴν γυναῖκα εἰς αἰωνίαν δουλείαν. Οἱ μεγάλοι θεολόγοι τὴν καταδικάζουν, καὶ παραδέχονται τὴν γυναῖκα ὄχι μόνον ὑποδεεστέραν τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ καὶ κατωτέραν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ ἀξίαν. Ὁ Θεὸς τὴν ἔπλασε μετὰ τὸν ἄνδρα. Ἡ τελειότης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, εἶναι ὁ ἀνήρ, λέγουσιν οἱ θεολόγοι. Ἡ Καθολικὴ ἐκκλησία παραδέχεται διὰ τὰς γυναῖκας ἢ τὴν οἰκογενειακὴν ζωὴν ἢ τὸ μοναστήριον. Εἶναι ἀκατάλληλος διὰ κάθε ἐπάγγελμα, κοινωνικὸν καὶ πολιτικόν. Αἱ ἀρχαῖαι ἱέρειαι τῆς εἰδωλολατρείας ἐγκατελείφθησαν καὶ ἀπαγορεύονται ἐντελῶς ὑπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ

— Ἡ Ἀμερικὴ δὲν θὰ ἀκολουθήσῃ πολιτικὴν ἀπομονώσεως.

Λονδῖνον. — Ἡ ἐνταῦθα «Ἕνωσις Ἀγγλοφώνων Λαῶν» ἐδέχθη εἰς δεξίωσιν τὸν λόρδον Μπράϊς, ἕνα ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων Ἄγγλων πολιτευομένων, ὅστις μόλις ἐπέστρεψεν ἐκ περιοδείας του ἀνὰ τὰς Ἡν. Πολιτείας. Ὁ λόρδος Μπράϊς εἰς λόγον του τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν, εἶπε, μεταξὺ τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς βαρυσήμαντα, ἐν σχέσει πρὸς τὸν ρόλον, ὃν θὰ παίξουν αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Οὐάσιγκτων καὶ τὰς μελλούσας σχέσεις αὐτῶν μετὰ τῆς Μ. Βρεττανίας.

«Δὲν δύναμαι νὰ παρίδω τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὰς μεγάλας ἐλπίδας, μὲ τὰς ὁποίας ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς ἀναμένει τὴν δρᾶσιν τῆς Διασκέψεως τῆς Οὐάσιγκτων. Ἡ στάσις, ὁποιαδήποτε, τὴν ὁποίαν ἡ Μεγάλη Βρεττανία θὰ ἀκολουθήσῃ κατ' αὐτήν, θὰ ἀσκήσῃ βαθυτάτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν. Ποῖα εἶνε τὰ γεγονότα; Οὐδεὶς ἐν Ἀμερικῇ, ἐξαιρέσει μικρᾶς τινος μερίδος τοῦ ἀντιβρεττανικοῦ τύπου, δύναται νὰ φαντασθῇ οὔτε ἐν ὀνείρῳ τὸ ἐνδεχόμενον ἑνὸς μέλλοντος πολέμου μετὰ τῆς Μεγ. Βρεττανίας. Πᾶς γνωρίζει ὅτι δὲν ὑπάρχει οὔτε δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀφορμὴ δι' ὅ, τι θὰ ἠδύνατο ν' ἀποκληθῇ συμφορὰ τόσον διὰ τὴν Ἀμερικὴν ὅσον καὶ διὰ τὴν Ἀγγλίαν. Διατί θὰ ὤφειλον νὰ ναυπηγοῦν πλοῖα ἡ μία ἐναντίον τῆς ἄλλης; Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄλλα ἔθνη, ποῦ εἶνε ὁ στόλος, ὅστις θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν στόλον τῆς Μ. Βρεττανίας, ἀκόμη καὶ ἂν ἐλαττωθῇ κάτω τῆς σημερινῆς δυνάμεώς του; Οἱ Ἀμερικανοί, ὡς σύνολον, ἐπιθυμοῦν τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ναυτικοῦ των. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελον τὴν διατήρησιν τῆς σημερινῆς δυνάμεώς του, οὐδόλως ἡμεῖς θὰ ἀνησυχῶμεν ἐκ τούτου. Οἱ Ἀμερικανοὶ ὁπωσδήποτε ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐλαττώσουν τὰς στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς δαπάνας των, εἶνε βέβαιοι ὅτι καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτῶν διὰ νὰ δώσουν ἓν κοινὸν παράδειγμα.

«Ἐὰν μ' ἐρωτήσητε, ἐξηκολούθησεν ὁ Λόρδος Μπράϊς, ποῖα θὰ εἶνε τὰ ἀποτελέσματα τῆς Διασκέψεως ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἡ ἀπάντησίς μου, θὰ εἶνε, ὅτι, μολονότι ἡ τελευταία Προεδρικὴ ἐκλογὴ ἐθεωρήθη ὡς ἀπόφασις ἐναντίον τῆς εἰσόδου τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτῆς μορφήν, ἐν τούτοις ἔλαβον θετικωτάτας διαβεβαιώσεις παρὰ πολλῶν ὑψηλῶν Ἀμερικανικῶν προσωπικοτήτων, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπόφασις περὶ ἀπομονώσεως. Τοιαύτη ἀπομόνωσις ἀνεγνωρίσθη ὅτι δὲν εἶνε δυνατὴ σήμερον. Ἡ Διάσκεψις τῆς Οὐάσιγκτων ἀπέδειξε τοῦτο. Ὅλαι αἱ χῶραι σήμερον συνδέονται δι' οἰκονομικῶν, ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν δεσμῶν, εἰς τρόπον ὥστε, ὅταν ὑποφέρῃ μία νὰ ὑποφέρῃ κατ' ἀνάγκην καὶ ἡ ἄλλη. Πάντες οἱ διανοούμενοι Ἀμερικανοὶ ἀναγνωρίζουν τὸ γεγονὸς τοῦτο καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀναγνωρίζουν ἐπίσης, ὅτι ἔχουν καθῆκον ἀπέναντι τοῦ κόσμου καὶ ὅτι πρέπει νὰ συνενωθοῦν κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον εἰς μίαν προσπάθειαν πρὸς διάσωσιν τοῦ πολιτισμοῦ ἀπὸ τὰς συνεπείας τῶν συμφορῶν, αἱ ὁποῖαι κινδυνεύουν νὰ προκαλέσουν τὸ ὁλοκληρωτικὸν αὐτοῦ ἀφανισμόν. Εἴπομεν εἰς αὐτοὺς καὶ οὗτοι τὸ ἀνεγνώρισαν, ὅτι ἡ ἀμερόληπτος θέσις των παρέχει εἰς αὐτοὺς ἰδιαίτερα πλεονεκτήματα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τὸ πρῶτον καὶ σπουδαιότερον βῆμα πρὸς γενικήν τινα δρᾶσιν διὰ τὸν εὐεργετικὸν τοῦτον σκοπόν, εἶνε ἡ ἐγκάρδιος φιλία μεταξὺ τῶν δύο τούτων λαῶν, οἵτινες ἀντιλαμβάνονται θαυμασίως ὁ εἷς τὸν ἄλλον — τουτέστι μεταξὺ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀγγλίας. Τὰ ζωτικὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν συμπίπτουν καὶ ἡ μέλλουσα πολιτικὴ αὐτῶν δύναται ν' ἀκολουθῇ τὴν αὐτὴν γραμμήν. Ἐὰν μία καλὴ ἀρχὴ γίνῃ κατὰ τὴν Διάσκεψιν — καὶ ἡ ἐπιτυχία τούτου ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τῶν διαθέσεων ἃς θὰ δείξῃ ἡ Βρεττανία — ὁ δρόμος θὰ εἶνε ἀνοικτὸς πρὸ μελλούσης συνεργασίας, ὅταν θὰ παρουσιάζωνται ἑκάστοτε εὐκαιρίαι. Καὶ ἐπὶ τῆς ἐνότητος συνεργασίας τῶν Ἀγγλοφώνων λαῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐπὶ τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἰδεωδῶν των καὶ τοῦ παραδείγματος των ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν κεῖται ἡ ἐλπὶς διὰ τὴν εἰρήνευσιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς Ἀνθρωπότητος».

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ὁ Κεμὰλ διαθέτει 22 μεραρχίας

Πέραν, 24. — Ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴς τοῦ Παρισινοῦ «Ἐξέλσιορ» διαβιβάζει εἰς τὴν ἐφημερίδα του τὰς ἑπομένας ἐκ τουρκικῆς πηγῆς προερχομένας πληροφορίας περὶ τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

Αἱ κύριαι δυνάμεις τοῦ κεμαλικοῦ στρατοῦ προετοιμάζονται ἤδη δραστηρίως διὰ τὴν ἐπικειμένην ἐπανάληψιν ἐπιχειρήσεων μεγάλης εὐρύτητος.

Εἰς τὰ μετόπισθεν τοῦ μετώπου τοῦ Ἐσκὴ Σεχὴρ οἱ Τοῦρκοι ἐπισκευάζουν πυρετωδῶς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν καὶ τὰς γεφύρας.

Κατὰ τὰς ἐνταῦθα ληφθείσας πληροφορίας, ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ διαθέτει ἤδη 22 μεραρχίας πεζικοῦ καὶ πέντε μεραρχίας ἱππικοῦ. Καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν ἡ ἐπιστράτευσις ἐξακολουθεῖ ὁμαλῶς. Κατὰ τὴν μάχην τοῦ Σαγγαρίου αἱ κεμαλικαὶ δυνάμεις ἀνήρχοντο ἐνουνόλῳ εἰς 150 χιλ. ἄνδρας, μέρος δ' αὐτῶν δὲν εἶχε μετάσχει τῆς μάχης. Πράγματι, αἱ μεραρχίαι αἱ μεταβιβασθεῖσαι ἐπειγόντως ἐκ Κιλικίας καὶ Τραπεζοῦντος δὲν ἔφθασαν εἰς Ἄγκυραν παρὰ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μάχης.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ διαταχθεῖσα ἐπιστράτευσις ἀπέφερε μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τὰς 40 χιλ. ἀνδρῶν. Οἱ ἰθύνοντες ἐν Ἀγκύρᾳ ἐλπίζουν νὰ συγκεντρώσουν ὑπὸ τὰς σημαίας μέχρι τῆς ἀνοίξεως, 90 χιλ. ἄνδρας ἀκόμη.

— Μὲ τὸν Λιμένα Σμύρνης πρέπει νὰ μείνωμεν εὐχαριστημένοι!

Ρώμη 24. — Οἱ Ἰταλικοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι, ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ μείνῃ εὐχαριστημένη, ἐὰν ἐξασφαλισθῇ εἰς αὐτὴν ὁ λιμὴν Σμύρνης, ἀνοικτὴ ὁδὸς διὰ τὸ ἐμπόριόν της καὶ πρὸς εἰρηνικὴν κατάκτησιν τῆς Μ. Ἀσίας.

— Αἱ ἐκλογαὶ Κύπρου

Λεμησός, 23. — Οἱ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑποψήφιοι ἐκλεγέντες, ἐδήλωσαν εἰς βουλευτικὰ ἕδρα ἀπῆλθον κενοί. Αἱ προσκαλέσαι νομοθετικῶν [illegible] τῶν Ἀρχῶν.

Η ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ

— Ἡ δυσαρέσκεια ἐν Λονδίνῳ

Ρώμη 24. — Κατὰ αὐθεντικὰ τηλεγραφήματα ἐκ Παρισίων ἡ ἐκ τῆς γαλλοκεμαλικῆς συμφωνίας προκληθεῖσα ἐν Λονδίνῳ δυσαρέσκεια φαίνεται ἤδη μεγαλειτέρα παρὰ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας καθ' ἃς ἀνεκοινώθη ἡ συνομολόγησις αὐτῆς.

Ὁ γαλλικὸς τύπος δὲν ἀποκρύπτει τὴν ἀνησυχίαν του, ἐκφράζων φόβους ὅτι ἡ μεταξὺ Λονδίνου καὶ Παρισίων διχογνωμία θὰ καταστῇ μεγαλειτέρα καὶ σοβαρωτέρα. Ἡ διακοίνωσις τοῦ λόρδου Κῶρζον συντεταγμένη, γράφουν, εἰς ὕφος ἔντονον, ἀποδεικνύει πόσον διάφοροι εἶνε αἱ Ἀγγλικαὶ τῶν Γαλλικῶν ἀντιλήψεων διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἀνατολῆς.

— Ἡ Γαλλία ἠθέτησε τὸν λόγον της

Λονδῖνον 24. — Γενικῶς μεταξὺ τῶν Ἀγγλικῶν κυβερνητικῶν κύκλων κρίνονται ἀνεπαρκεῖς αἱ δοθεῖσαι ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς Γαλλο-κεμαλικῆς συμφωνίας ὑπὸ τοῦ Γάλλου Πρέσβεως Σαὶντ Ὁλαίρ. Τοῦτο δὲ ἐξηγεῖται ἐπαρκῶς ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἐκφρασθείσης ὑπὸ τοῦ Λόρδου Κῶρζον ὅπως ἀρχίσουν κανονικῶς αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων πρὸς διακανονισμὸν τῆς στάσεως των ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ.

Ὁπωσδήποτε οἱ Ἀγγλικοὶ ἐπίσημοι κύκλοι ἐπιμένουν ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἠθέτησε τὸν λόγον της καὶ διαμφισβητοῦν τὸν χαρακτῆρα τὸν δοθέντα εἰς τὴν συμφωνίαν.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς ἐγκαινίσεως τῆς ὡς ἐκ τῆς Γαλλο-κεμαλικῆς συμφωνίας προκληθείσης ἐν Λονδίνῳ, ἤρχισεν ἤδη νὰ διαγράφεται καὶ εἰς τοὺς Παρισίους δυσαρέσκεια ἕνεκα τῶν μεγάλων παραχωρήσεων τῶν γενομένων διὰ τῆς συμφωνίας εἰς τὴν Τουρκίαν.

— Ἡ Γαλλία καὶ τὰ στενά

Παρίσιοι 24. — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου, ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» γράφει ὅτι καὶ οἱ ἐπίσημοι Βρεττανικοὶ κύκλοι ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ συμφωνία, ἡ συνομολογηθεῖσα ἤδη μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας, διαφέρει πολὺ τῆς συμφωνίας τῆς συναφθείσης μεταξὺ Μπριὰν καὶ Μπεκὴρ Σαμῆ καὶ ἡ ὁποία ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Ἀγκύρας, καὶ τοῦτο διότι ἡ νέα συμφωνία περιέχει διατάξεις ἀφορώσας τὴν τύχην τῶν Στενῶν καὶ δεσμευούσας τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν μελλοντικὴν αὐτῆς πολιτικὴν ἔναντι τῆς Τουρκίας.

— Γαλλικὴ ὁμολογία

Παρίσιοι, 24. — Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» ἐξετάζων καὶ πάλιν τὰ τῆς γαλλοκεμαλικῆς συμφωνίας προσθέτει ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀποκρύπτεται ὅτι οἱ ἐπίσημοι ἀγγλικοὶ κύκλοι μελετήσαντες τὴν συμφωνίαν ἀποκρούουν σχεδὸν ὅλους τοὺς ὅρους αὐτῆς.

Κατὰ τοὺς τηλεγραφοῦντας ἐκ Λονδίνου Γάλλους ἀνταποκριτὰς ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι ἡ Γαλλία ὑπογράψασα τὴν συμφωνίαν μετὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας χάνει τὴν ἐλευθερίαν τῆς δράσεως της καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀμεροληψίας κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

— Γενικὴ σύσκεψις διὰ τὸ Ἀνατολικὸν

Παρίσιοι 24. — Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» πληροφορεῖται ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν συνάντησιν τοῦ λόρδου Κῶρζον μετὰ τοῦ Σαὶντ Ὁλαίρ, ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν διετύπωσεν ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γαλλοκεμαλικὴν συμφωνίαν ἐπιφυλάξεις τινάς, αἱ ὁποῖαι διετυπώθησαν καὶ εἰς τὴν προσεχῆ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν ἀπευθυνθεῖσαν ἐκ Λονδίνου διακοίνωσιν. Χωρὶς νὰ ἀποκρύνῃ ὁ λόρδος Κῶρζον, γράφει ἡ ἰδία ἐφημερίς, ἀπολύτως, τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Γαλλίας εἰς τὸ νὰ προέλθῃ εἰς μονομερεῖς διαπραγματεύσεις, ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην μιᾶς γενικῆς συσκέψεως τῶν Συμμάχων ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ, τονίσας ὅτι παρομοία συνεννόησις θ' ἀπέβαινε καλὴ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ ζητήματα θ' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον προσεχοῦς ἀνταλλαγῆς γνωμῶν μεταξὺ Λονδίνου καὶ Παρισίων.

— Ἡ στρατιωτικὴ συμφωνία

Παρίσιοι 24. — Ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» πληροφορεῖται ὅτι ὁ Κεμὰλ θὰ συνεννοηθῇ προσεχῶς μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Γκουρὼ ἵνα καθορίσουν σημεῖα τινὰ τῆς στρατιωτικῆς συμφωνίας.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

των «Κυριακάτικων Τάιμς» ὁρισμένως θὰ ἔχῃ ἐρωτευθῇ μὲ τὸν κ. Γούναρην. Τὰ ὁποῖα αὐτὸν γραφόμενα τοῦ θὰ τὰ ἐζήλευε καὶ ἡ «Πρωτεύουσα». Πάντως, θὰ συμφωνήσωμεν μετὰ τῶν «Κυριακάτικων Τάιμς» εἰς τὰς περὶ τοῦ κ. Γούναρη κρίσεις του, ἂν ἴδωμεν ὅτι ἡ προσωπικότης καὶ ὁ τρόπος τοῦ κ. Γούναρη ἐμάλαξαν καὶ τοὺς "Αγγλους κεφαλοκόψους, ἂν ὄχι καὶ τοὺς "Αγγλους πολιτικοὺς ὅπως ἔθελξαν τὸν ἐρωτόληπτον συντάκτην αὐτῶν.

ΕΡΡΙΦΘΗ

ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ ἐν Νεαπόλει τοῦ Θεσσαλοῦ ὡς ἐθνικὴ ἑορτὴ, ἡ ἡμέρα ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς δεκάτης ἑβδόμης τυραννίας. "Αν «Τυραννὶς» λέγεται ἡ ἐξτέρμινος καὶ ὁ σφαγιασμὸς τῶν ὁπλίσεων ἡ Ἑλλὰς ἀντέμαχεν, π.ὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀπὸ ὅλων τῶν κόσμων καὶ ὁ τρόμος τὸν ὁποῖον ἐνέπνεεν εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Τούρκους, τῶν ὁποίων τὴν νέαν κατοστὴ ὁ περιηγέας ἡμέρον" ἂν «τυραννία» λέγεται ἡ παρὰ πάσας αὐτῆς εἰς τὰ σαβρώτερα δηλωμαστικὰ συνέδρια, ὅπου ἡ γνώμη της ἐβάρυνε τόσον πολὺ εἰς τὴν διπλωματικὴν πλειοψηφίαν ἂν «τυραννία» λέγεται ἕναν ἀλῶπος τῆς Κωνσταντίνου ἀπὸ Τσατάλτζας καὶ Νικομηδείας καὶ ὁ ὑπερήφανος κυπαμοῦς τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας παρὰ τὰς συμμαχικὰς τοιαύτας, ἐν αὐτῇ ἂν ὅλα ταῦτα καὶ ὅσα ἄλλα γνωρίζει ὁ κόσμος ὅλος, διὰ τὰ ὁποῖα ἐζήλευον τὴν Ἑλλάδα φίλοι καὶ ἐχθροί, καὶ τὰ ὁποῖα ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κομματικοῦ καὶ ὁ συμφεροντολογικὸς τύφλωσις τῶν μετανοεμβριανῶν μικραντιθρόνων δὲν δύνανται νὰ διαγνώσῃ, λέγονται «Τυραννία», ὁ, εἰδὲ τότε τοιαύτη τυραννία νὰ ἐβασίλευε πάντοτε εἰς τὴν Ἑλλάδα! Εἴθε νὰ ἦτο αἰωνίως ἀκατάλυτος!

ΑΛΛ' ΑΦΟΥ

οὕτως ἡ ἄλλως εἶναι ἀνάγκη **κομματικὴ** νὰ ἀναρριπίζεται καὶ νὰ τονοῦται ἑκάστοτε ἡ ὑφεσκεία τοῦ μίσους εἰς τὴν ὁποίαν ἡ φανοκρατία ὁρᾶται τὴν ἀνεξικακίαν της, ἂς ἀσεπισθῇ ὡς ἡ μεγαλυτέρα ἐθνικὴ ἑορτὴ ἡ τῆ Νοεμβρίου. Ἡ παρέμφιμος Ξυνοσυνάξεως δὲν θὰ ἐδιστάζε νὰ ἐτάραγε τοιαύτην ἀνα πρόταση. Οἱ φαλαγγῖται εἶναι πρόθυμοι νὰ τὴν ἔραμφωσουν. Οἱ **παθόντες καὶ ἀποζημιούμενοι** δὲν θὰ ἀρνηθοῦν — πιστεύομεν — χάριν αὐτῆς νὰ διαθέσουν μέρος τῶν ἀποζημιώσεων των π.ὸς ζωηρότερον καταγγελιῶν! Εἰμεθα βέβαιοι ὅτι παρὰ τὸ τραγελαφικὸν τῆς ἰδέας κάτι κοινὸν θὰ προκύψῃ : Θὰ ἀποδειχθῇ ποσοὶ ἀπέμειναν ἐκ τῶν συντελεστῶν τοῦ ὀρυμάγου τῆς 14ης Νοεμβρίου. Ὅσον διὰ τὴν Μυτιλήνη, φρονοῦμεν ἀδιστάκτως ὅτι ὅσοι θὰ ἤποτε προσάθεια καὶ ἂν καταβληθοῦν, ἡ ἡμέρα αὐτὴ θὰ θεωρεῖται ὡς **ἕπτ ετεος εθνικὸν πένθος..** Ἡ ἀφορητότης τῶν Μυτιληναίων καὶ ἡ σταθερότης τοῦ φρονήματος των εἶναι τοιαύτη ὥστε οὐδεμία ἐνέργεια καὶ οὐδεμία ἀπειλὴ νὰ εἶναι ἱκανὴ νὰ τον παρασύρῃ εἰς ἐκδηλώσεων χαρᾶς καὶ εἰς παιγνιώδη ὁμοῦ γεγονός, τὸ ὁποῖον ἐνῷ σὺδὲ κατὰ κεφ' ἓν πρόηγεν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐσημείωσε τοὺναν ἐν τὴν ἀπόλαυσαν χιλιάδων ψυχῶν καὶ τὴν διασπάσιν ὁλοκλήρων διοικοκυμητρίων!..

Η ΔΗΘΕΝ

«Ἕνωσις» μᾶς ἐρωτᾷ ἂν ἐνθυμούμεθα ποίος εἶνε ὁ πολιτικὸς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπεβράβευθη νύκτωρ εἰς ξένον πλοῖον κτλ. Ἀπαντῶμεν εὐχαρίστως : Εἶνε ὁ πολιτικὸς ὁποῖ ςκαθ' ὁν χρόνον τὰ τε μερὰ κηρυγματί σα, περ τὸν «ὑβρίσαν τὸ θανάτου» ἐδηλήτηριάζοντε διὰ τῆς λύσσης χίας τὴν ἀερομηνον Ἑλληνικὴν ψυχήν, ὥστε νὰ ἀνέρεται τὴν παρὶδοσιν ὅχ μόνον ἑλληνικῶν φρονήτων καὶ ἐθνῶν ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου Σωματος Στρατοῦ εἰς τοὺς προδιώτους μας χεβρούζ ἡνωμένον τὸν δαιμὸν τῆς ἐθνικῆς ἀφωτίσεως, καὶ ἀναοῦρον τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν ἀτιμωτικὸν σας βούρκον τὴν ἐπανφορὰν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ὀφηλοῦ προορισμοῦ της, καὶ τὴν ἐμεγάλυνε καὶ τὴν ἐδόξασε, παρὰ ὅλην τὴν ὑφοσιδη ἀτιδρασίν σας, παρ' ὅλα τὰ σιωπηρὰ καὶ ἀτιμωτικὰ σας, παρ' ὅλας τὰς μυρίδας τῶν ἀπιστακτῶν σας. Αὐτὸς εἶνε ὁ πολιτικὸς ἐκεῖνος.

Η ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΗ

πρόνοια, δ' εἰδικὸν ἐγκαταστάσεων εἰς διαφόρα μέρη τῆς πόλεως, εἶχεν ἀποκλίσει τοὺς πολίτας τῆς μερμηνῆς νὰ ζωγραφίζουν σταυροὺς ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων αὐτῶν! . . Ἤδη ὁ ἀνδρώτερος χρόνος ἐν συνεργίᾳ μετὰ τῶν ἡμιαργίων ἐντάκτων μεικῶν, κατέστησεν **ἐντελῶς** ἀχρήστους τὰς ἀναγκαίας ταύτας ἐγκαταστάσεις. Δὲν φρονεῖ ὁ κ. Δήμαρχος ὅτι ἐπιβάλλεται ἄμεσος τοιοῦτον ἐπιδόθωσις δεδομένου ὅτι ὅπως κατέντησαν τὰ ἐφεργετικὰ ταῦτα ἱδρύματα εἶνε ἐπικίνδυνα διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ἐπιτρόπων του . . .

ΤΟΠΙΚΑ

— **Ἡ περιφερειακὴ ὁδὸς φρουρίου**

Κατόπιν διατυχῆς τοῦ Γεν. Διοικητοῦ συντετάχθη ἡ συμπληρωματικὴ μελέτη διὰ τὴν διαρρύθμισιν τῆς περιφερειακῆς ὁδοῦ φρουρίου. Ἡ δαπάνη διὰ τὸ ἔργον τοῦτο προϋπελογίσθη εἰς 15 χιλιδραχμάς.

— **Ὀθωποιῆτ**

Ἐνεκρίθη δαπάνη 10.000 δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆ ὁδοῦ Πέτρας-Στύφης-Ὑψηλομετόπου, ἧτις θὰ γίνῃ δι' ἡμερησιῶν ἐργατῶν.

Ὁμοίως ἐνεκρίθησαν ἕτεραι 10.000 δρχ. διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν Μανδαμάδου-Χαμηνιᾶς

— **Οἱ ἔχοντες φονευθέντα ἀδελφὸν κτηδικοί**

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐκοινοποιήθη πρὸς ἁπάσας τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς ἡ ἐγκύκλιος περὶ ὑποβολῆς πινάκων πορὰ τῶν κατὰ τόπους Εἰσαγγελέων τῶν κατὰ τῶν ἐχόντων πατέρα ἢ ἀδελφὸν φονευθέντα ἐν πολέμῳ προκαιμένου νὰ χαρισθῇ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς αὐτῶν.

— **Αἱ αὐξήσεις τῶν δικαστικῶν μισθῶν**

Οἱ δημοδιδάσκαλοι Μεσσηνίας δι' ὑπομνήματος των πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆ Παιδείας διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ ὑπερμέτρου νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν των, καθόσον αἱ προτεινόμεναι αὐξήσεις δὲν πρίνονται ἱκανοποιητικαί.

Οἱ ἰδικοὶ μας διδάσκαλοι τί κάνουν ; Δὲν νομίζουν ὅτι πρέπει νὰ κινηθῶν καὶ αὐτοί ;

Ἀρ.θ. 1069 ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Μυτιλήνῃ σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην (25) τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ 1921 αἰσοστοῦ πρώτου ἔτους, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν ὁ μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν Γεώργιος Ε. Χαριδαμίδης ἐξ ἐγγεφαρ παραγγελίᾳ τῶν διηγρόφων Γ. Λαζανᾶ καὶ Α. Βαγιατζῆ πλησιοῦσιον τοῦ Γεωργίου Χουβαρτᾶ κατοίκου Λουτρῶν μετέρην εἰς τὸ ἐνταῦθα Εἰσαγγελικὸν κατάστημα καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν ἀκριβὲ. ἀντίγραφον τῆς ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου τ. ἔ. αἰτήσεως δια τὸν Κωνσταντίνον Ἀγγελῆ Γαβαλᾶν κατοικον Σκοπελίτ.ν καὶ ἠδη ἀγνώστου διαμον ἐν τῷ πρώτου καὶ αὐτοῦ ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν μετὰ τῆς παραπόδας ἐφρέσως τοῦ κ. Πρόεδρον τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν ὁ ἧς ὁρίζα χρόνον μὲν πρὸς αὐχῆναι τατεῖς τὴν 1 Δεκεμβρίου 1921 ἡμεραν Τρίτην καὶ ὥραν 10 π. μ. τὸν ὁ δὲ τὸ κατίστημα τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐγὼ ὁ κοπονπόδιος ὁμοίως τῆς παρόντος πρὸς τὸν κα' οὗ ἀπουσίαν πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὴν φροσδοσίας ἡμέρας. Καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὁ Λαμβὰν Εἰσαγγελεὺς (Γ. Σ.) Ι. Παναγιώτης ὁ ὁκ. Κλητὴρ ὑπ. Γ. Ε. Χαριδαμίδης.

Τὸ παρὸν δημοσιευθὲν δια τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος Λόγος». Ὁ Εἰσαγγελεὺς (Γ. Σ.) Ἰωάννης Παναγιώτιδας.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1921

Οἱ Πληρεξούσιοι Διηγρόφοι

Γ. Λαζανᾶς Ἀντ. Γ. Βογιατζῆς

Εἰδοποιήσεις

Εἰδοποιεῖ τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου ὅτι ἀφιχθεῖσα ἐξ Ἀθηνῶν ἐκόμισα ἐπισυμαντρὶ καπελῶν (modela), κατασκευὴ ἐξ ὅλους τοὺς χρωματισμοὺς, πτερά, ἐγρέττες, διάφορα τελευταῖα, μόδες βελούδα, κορδέλλες, εἰτέ κτλ.

Μεθ' ὑπολήψεως

3—3 *Ἀνδρομάχη Π. Ἀνδρανίκου*

Ἐθν. ταπιπλοῦτα τῆς Ἑλλάδος

Τὸ ἀποθήκιον «ΑΝΔΡΟΣ» φύλνει τὴν Κυριακὴν καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Σμύρνην Παιραιᾶ, Μασσαλίαν.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιεῖ τὰς ἀξιοτίμους κυρίας καὶ Δεσποινίδας ὅτι ἀφιχθεῖσα ἐξ Ἀθηνῶν ἐλάμβα πλουσίαν συλλογὴν καπέλλων, μοντέλων, καστόρια, πτερὰ, ἐνκρέτες, βελοῦδα, βελοῦ πλέρ, βορδέλλες συρὲ κλπ. Κατασκευάζω καπέλλα κολὰ καὶ μεταποιῶ καστόρια εἰς διάφορα σχήματα.

Μερόπη Χαδιώτου

2—2 Ὁδὸς Πόρτες

ΕΞΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟΝ» ΕΝ ΑΓΙΑΣΣΩ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ ἁβ. Μυτιληναίικοῦ κοινοῦ ὡς καὶ τῶν περιχώρων ὅτι ἱδρυσα ξενοδοχεῖον ἐν Ἀγιάσσῳ ἀπὸ τὸν ἄνω τίτλον ὁδὸς φορᾶς. Παρακαλῶ λοιπὸν τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν Ἀγιάσσον ὅπως προτιμῶσιν τοῦτο βέβαιοι ὄντες ὅτι θὰ θέλουσιν εὕρει ἐν αὐτῷ ἄκραν καθαριότητα καὶ περιποίησιν.

Ἐξαίρετῶν δὲ θέλουσιν ἔχει τὴν ἀμερίστου ὑποστηρίξεώς σας.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Βασίλειος Πρ. Μαγλουγιάννης

Γας ὀργασίας σας εἰς τὸν «Κ. Δόγου»

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΥΟ ΜΗΤΕΡΕΣ

Φέρτε μ' ἄνθος πορτοκαλλιᾶς
καὶ λεμονιᾶς λουλούδια,
Φέρτε μ' ἀγνὰ τριαντάφυλλα,
πανέρια νὰ γεμίσω . . . .
Θρηθῆτε τὴν, μὲ τάρθασια,
τὰ ὡραῖα σας τραγούδια
Τὴν κόρη μου, ποὺ νύφη θὰ στολίσω . . . .

Δόστε μου κρίνα κάτασπρα
θλιμμένα ζουμπουλάκια,
Κι' ὅτι λουλοῦδ' εἶν' ὀμορφο,
γέρτε νὰ τὸ φιλήσω . . . .
Κι' ἀκόμα φέρτε ἀχγολεκα
πορτοκαλλιᾶς ἀνθάκια,
Τὴν ὀμορφη μου νὰ καμαρώσω . . . .

ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΛΗΣΤΗ

(Ἀπὸ τὴν «Ἑστιάδα»).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ

Τὸ μαγαζάκι του ἕνα εἶδος πραγματικοῦ παντοπωλείου εἰς τὰ ἰσόγεια τοῦ σπιτιοῦ, εἶναι χαμηλό, σκοτεινὸ καὶ πολὺ στενόχωρο. Ἔχει σωρεύσει τόσα πράγματα ἐκεῖ μέσα, ἀπὸ πανικὰ, γυαλικὰ καὶ τροφιμα, ὥστε οἱ πελάται του εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ στέκουν στὸ δρόμο μὲ τὴν κεφαλή.

Οὔτε ὁ ἴδιος δὲν χωρεῖ μέσα. Κάθεται ἀπ' ἔξω στὴν πόρτα μπροστά, πίσω σ' ἕνα σανιδένιο σκαμνί, κα με ἀφροβαλκὸς ἰσορροπισμοῦς εἰσέρχεται, καὶ περνᾷ ἡ διασκέζια τὴ ἐμπορεύματά του, δια τα φύδιη ἕνα παρουσὶ ἡ ἕνα γυαλί της λάμπας ποὺ τοῦ ζητοῦνε.

Εἶναι συνδρομῆτης εἰς μίαν ἐφημερίδα καὶ καθισμένος εἰς τὸ σκαμνί, περνᾷ μ' αὐτὴ τὶς ὧρες του, ὅσες τοῦ μενουν ἀπὸ τὴ δίγη ἐργασία του, καὶ ὅσες τοῦ περισσεύουν ἀπὸ τὸ διαρκες συγερισμα τῶν ἐμπορευμάτων του. Μὰ δὲν εἶναι συγὐρισμα αὐτὸ εἶναι ἀγάπη, εἶναι ἔρωτας πάνω τὸ κάθε πρᾶμα νὰ τὸ μετάθεση, νὰ τὸ ξεσκονίῃ, νομίζει κανεὶς πως τὸ χαϊδεύει. Ἡ ματιά του πλημμυρίζα ἀπὸ μιὰν ἔκφραση στοργῆς ὑπερπλήρης ἔτσι καθισμένος στὸ σκαμνί του μὲ τὴν ἐφημερίδα στὸ χέρι ἡ συγκρίνεις καὶ χαϊδεύοντας τὰ ἐμπορεύματα του περνᾷ τὶς καθημερινές του.

Τὴν Κυριακὴ πρωῒ-πρωῒ βάζει τὰ γιορτινά του, κα ο νοσοκόμος της κυρια του —παιδιὰ δὲν ἔχουν — πηγαίνουν στὴν Ἐκκλησιὰ, πηγαίνουν μὲ τοὺς πρώτους καὶ φεύγουν τελευταῖοι.

Τὸ ἀπόγευμα —πρὸς τὸ ἀρᾶδυ— βγαίνουν παὶ μαζὶ γιὰ περίπατο. Κάτοιοφοι μόλις ἀρχίσει νὰ σκοτανιάζῃ κα κλείνονται εἰς τὸ σπιτάκι τους.

Αὐτὴ εἶναι ὅλη τὴν ζωή. Καὶ τὴν ζοῦν μὲ τόσην μακαριότητα μὲ τόσην εὐφορίαν, σὰν νὰ ἦταν τελείως ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὸν ἑαυτό τους καὶ ἀπὸ τὴ μοίραυτους. Οἱ πόνοι καὶ τὰ ὄνειρα ἀφοῦμας δὲν ἐκτυπήσαν κὰν τὴν πόρτα τοῦ ἀπλοῦ των.

Τὶ εὐτυχισμένοι ἄνθρωποι !....

Ε. ΒΕΡΒΕΝΗΣ

ΤΗΝ ΕΦΟΥΣΑ ΠΟΛΥΙ..

Εἰς τὰ Ἀμερικανικὰ δικαστήρια ἐλαβε χώραν ἐσχατως μία πολὺ περίεργος δίκη.

Ἡ ὑφυσιότης καὶ εὐαίσθητος γυναικα κάτοικος κάποιου ἀστυφύλακος ὑπέβαλεν αἴτησιν διαζυγίου. Ὡς αἰτιολογικὸν τῆς αἰτήσεώς της ἀνέφερε τὰ ἑξῆς:

Ὅτι ὁ ἀνὴρ της κάθε βράδυ ποὺ ἤρχετο εἰς τὸ σπίτι, ὅπου εὕρισκεν ἕτοιμον ὡραῖο καὶ ζεστὸ δεῖπνο ποὺ τοῦ ἑτοίμαζε πάντοτε ἡ τρυφερὰ σύζυγός του, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποὺ ἐμπαινεν εἰς τὸ σπίτι ἀγκάλιαζε τὴ γυναίκα του καὶ τὴν ἐφίλει ἀνηλεῶς, καὶ τὴν «ἔπνιγε στα φιλιά».

Τῆς ἔρισφηρε δὲ ὁ ἀδέσφορος αὐτὸς 44 μέτρες ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ σφματος τῆς, ἐξ ἰτρονὸν ὥστε ἡ ὑγεία τῆς γυναικὸς ἤρχισε νὰ γίνεται ἐπισφαλὴς καὶ ἠγαγκάσθη νὰ συμβουλευθῇ ἰατρόν.

Ἡ συμβουλὴ τοῦ ἰατροῦ ἦτο τὸ διαζύγιον, τὸ ὁποῖον δὲν τῆς ἀρνήθη τὸ Δικαστήριον.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐν Παλαιῷ (Γέρα) 24 Ὀκτωβρίου 1921

Κύριε

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5,128 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Γέρας Ἀλεξ. Ἀλεξοπούλου συνεστήσαμεν ἐνταῦθα ἑτερόρρυθμον ἐμπορικὴν ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Ν. Α. ΒΑΡΕΛΤΖΙΔΗΣ & Σ[ΙΑ]

ἀσχοληθησομένην κυρίως ἐπὶ τῶν ἐλαιολάδων καὶ σαπώνων δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ δευτερευόντως ἐπὶ ἑτέρων εἰδῶν.

Ὁμόρρυθμον μέλος τῆς ἑταιρείας εἶνε ὁ κ. Νικ. Ἀ. Βαρελτζίδης, ἑτερόρρυθμοι δὲ μέλη αὐτῆς, οἱ κ. κ. Εὐστρ. Βρανᾶς καὶ Δημ. Ἐ. Ψύρρας.

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

Ν. Ἀ Βαρελτζίδης καὶ Σία

Ὁ κ. Νικ. Ἀ Βαρελτζίδης ἔχων ὡς ὁμόρρυθμον μέλος τῆς ἑταιρείας τὸ ἀπολλαστικὸν δικαίωμα τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς ἑταιρικῆς ὑπογραφῆς θέλει ὑπογράφα ὡς ἀκολούθως :

Ν. Ἀ Βαρελτζίδης καὶ Σια

ΚΡΙΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΤΕΧΝΗ — ΤΥΠΟΣ

Πρωτοτυπίαν κριτικῆς μᾶς παρουσιάζει ὁ ἐγκυρώτ τύπος ἀπὸ πενε χρόνου, ὁπόταν ὑπέληφ νὰ γράψῃ τὴ γνώμη του σὲ κάθε καλλιτεχνικὴ πένηση καὶ ἰδίως στὸ θέατρο.

Ἡ πρωτεύγαιτη αὐτὴ κριτικὴ χωρὶς καμμιὰ ἀνάλυση τοῦ ἔργου καὶ χωρὶς νὰ μᾶς πῇ ποῦ καὶ γιατὶ εἶναι τοῦτο καλὸ καὶ τὸ ἄλλο ἄσχημο, ἐκεῖνο ὑπέροχο καὶ αὐτὸ ἀμίμητο, συνίσταται ἀπὸ ὁρισμένες διαβαυμίσεις καὶ τυπικὲς φράσεις, ἡ δὲ βιβλιολογία μοιράζεται ἀρειδὸς σὲ τρόπο, ποὺ νὰ χαίῃ κανεὶς κάθε ἰδέα καὶ για τὴν ἀξία ακόμα τῶν ἀριθμῶν δηλὰν θὰ μποροῦσαν οἱ ἀριθμοὶ νὰ ἀντεπεξέδοσαν εἰς τὴν βαθμολογημένην κριτικήν.

Ἀναγράφομεν μερικά :

Ὁ Α'. εἰς τὸ δεῖνα ρόσωπον ἦτο ἀμίμητος.

Ὁ Β'. εἰς τὴν ταῖδε σκηνὴν ἦτο ἔξοχος.

Ὁ Γ'. ἔπαιξεν ὑπέροχα.

Διὰ τὸν Δ'. θὰ ἐλέγαμεν ὅτι ὁ συγγραφεὺς συγχαίροντας τὸ ἔργον τον δὲν εἶχεν ἀνώτερον ὰν ὄνειρον.

Ὁ Ε'. ἔπαιξε θαυμάσια.

Καλὰ ἔπαιξε καὶ ὁ Σ'.

Ἐλίης καλὸς ἦτο καὶ Ζ'.

Παρόλαγε θὰ ἦτο ἐὰν δὲν ἀναφέρομεν καὶ τὴν θρᾶαν σωματικὴν κατάσκευαν τῆς ταῖδε.

Αὐτὲς εἶναι ἐν συνόψει ὅλες οἱ φράσεις ποὺ ἀποτελοῦν τὰς καθημερινὰς θεατρικὰς κριτικάς. Ὁ δυνάμενος νὰ ἀποστηθίσῃ καὶ νὰ γράφῃ τὰς ἀνωτέρω κρίσεις δύναται νὰ αἰτιολογῇ θεατρικὸς κριτικὸς καὶ εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται εἰς τὸ θέατρον μεθ' ὅλων τῶν μέσων ἀποδόσεων αὐτῷ προσηκόντως ὑπὸ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ κ.Φωκαικος.

Διαβάζομεν τὸν ἀνωτέρω κατάλογον εἰς τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως μὲ τὴν παρέκλησιν ὅπως σὺν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ γνωρίσῃ ἡμῖν συγκεκριμένως τὴν βαθμολογίαν οἱ ἀριθμῶν οὕτινες, ἂν ὑφίνατο, χαρὰν συμπονίας νὰ ἀνταποτισθοῦν τὰς ὡ, ἄνω κρίσας.

Π. ΦΑΛΤΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

«Σαπφὼ»

Σήμερον «Λίτρεϊς Μύσκες» δρᾶμα μονοπρακτον. «Η σταμνα» κομεντὶ δίπρακτος.

Αὔριον κατὰ γενικὴν ἀναζήτησιν «Οἱ Κατακτητὲς».

Τὴν Κυριακὴν δυο παραστάσεις.

ΤΟ ΤΗΛΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 29.— «Ἀτρόμητος» διὰ Σμύρνην, Χίον, Παιραιᾶ, Πάτρας Κερκύραν καὶ Βρανδήσιον. «Ἀθῆναι» διὰ Δεδεαγατς, Κομοτινῆν, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα καὶ Παραιᾶ.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ

Δ. Στρατηγέλλης δ. γ. φ.

Διὰ surcroit de travail (ἐπιμετρον ἐργασίας) : **αὔξησις 25 ο/ο**

Διεύθ. Φαρμακείον Κουτζουπιδου.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἔφθασε π. λ. ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὁ κ. Ρώτας καὶ θὰ ἐκθέσῃ στὸ σαλόνι τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, σὰν πέρσι, μόνο γιὰ 4 μερες, τὴ μεγάλη του συλλογὴ χαρεμιῶν γυναικείων καπέλλων τῶν μεγαλυτέρων Ἀθηναϊκῶν οἴκων καὶ ἰδία τῆς Ἰρένε. 2—4

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τοὺς κ. κ. καταναλωτὰς ΚΟΝΙΑΚ Πειραιῶς συνιστᾶται θερμῶς τὸ καλλίτερον ὅλων τῶν εἰσαγομένων ἐν τῇ νηῒ μας τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐγγυστασίου κ. κ. **Λούλου καὶ Τσάτρο** (ὑπὸ τὸν τίτλο Νεκταρ) τελεως ἀγνὸν καὶ ἀσκευαζόμενος ἐξ ἀποστάγματος σταφίδος καὶ οἴνου ἀναγνωρισθὲν ὡς ὑπερὸν καὶ ἐχον ἐν μεταλειφαν ἤδη διαδοσιν ἐν Μυτιλήνῃ.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Λέσβον ὁ κ. **Ν. Κύριος**,

Παρακαταθήκη ἐν Κυδωνίαις παρὰ τῷ κ. Ἀνδρέᾳ Πετρίδῃ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ θαλαμηγὸν «Ἀλκμήνη» τὸν. 2 χιλ. τοῦ κ.Κυριακίου φύλνει τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Δαρδανέλλια καὶ Κωνσταν.

Ὁ πρακτωρ

ΚΑΗΡ. Χ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΥ

SOCIETA ITALIANA SERVIZI MARITTIMI

Τὸ Ἰταλικὸν ἀτμόπλοιον «MILANO» φύνει τὸ προσεχες Σάββατον 30ὸ Ὀκτωβρίου καὶ ἀναχωρεῖ αὐθημερον διὰ Θεσσαλονίκην, Κωνσταλίνι, Μαύρην Θάλασσαν.

Ἀδελφοὶ Φιδέλη Νέζη

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 3359 ΑΘΗΝΑΙ 28 8)βρίου 2.30 πρωϊ

Ἡ Γαλλοκεμαλικὴ συμφωνία. — Ἡ ὑπαρξις μυστικῶν παραρτημάτων

Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος ἐξακολουθεῖ ὑποστηρίζων ὅτι ἡ Γαλλοκεμαλικὴ συμφωνία συνοδεύεται ὑπὸ μυστικῶν παραρτημάτων ἅτινα δὲν θὰ κοινοποιήσωσι εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Δεκτομάρεται παραρτήματος

Ὁ α'Ημερήσιος Τηλέγραφος» παιὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Παρισινοῦ τύπου δημοσιευθεῖσαν διάψευσιν περὶ ὑπάρξεως παραρτημάτων, ἰσχυριζόμενος ὅτι ὑπάρχουν τοιαῦτα προσθέτει δὲ τὴν Δεκτομάρεται ὅτι ἑνὸς ἐξ αὐτῶν προβλέπεται ἡ ἐκχώρησις μονοπωλείου εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ ὀργανωσις τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς τῆς Συρίας, Γ'άλλων ὀργανωγῶν.

Τὸ κείμενον τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπομνήματος

Ἡ Γαλλικὴ πρεσβεία τοῦ Λονδίνου ἐπεγεφάρησεν πρὸς τὸν ὑπουργὸν κ. Μπριὰν ὁλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ ἐπιδοθέντος εἰς τὸ ὑπομνήματος τοῦ λόρδου Κῶρζον.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Γαλλοκεμαλικῆς

Ἡ Γαλλοκεμαλικὴ συνθήκη ἤρχισεν ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς 4ης Νοεμβρίου (ν. ἡ.).

Αἱ τιμαὶ τοῦ Κονσόρτσιουμ

Χθὲς ἐσημειώθη ἀπότομος αὔξησις εἰς τὰς τιμὰς τοῦ ὑπὸ τοῦ Κονσόρτσιουμ ἐκχωρουμένου συναλλάγματος. Οὕτω ἡ Ἀγγλικὴ λίρα ἀπὸ τὸ ποὺ 95 δραχμὰς. τὸ φράγκον 175 1)2, λιρέτα 102 3)4, λίρα τουρκ. 13,50.

Ἀνακοινωθὲν τοῦ Ρώϋτερ

Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ δημοσιεύει ἀνακοινωθὲν καθ' ὃ οἱ ἐν σημοι Ἀγγλικοὶ κύκλοι δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ συζητήσουν κατὰ τὸ τρέχον τὸ ζήτημα τῆς Ἀνατόλης πρὶν οἱ Γάλλοι λάβουν πλήρη γνῶσιν τῶν Βρεττανικῶν ἀντιλήψεων, αἵτινες ἀναπτύσσονται ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ κ. Κῶρζον.

Τὸ Πατριαρχικὸν

Χθὲς συνῆλθον εἰς σύσκεψιν οἱ ὑπουργοὶ ἀσχοληθέντες σὺν ἔτι τοῦ πατριαρχικοῦ ζητήματος εἰδικώτερον.

**Αἱ Ἰταλοκεμαλικαὶ διαπραγματε